

С' отворила вода леко'ита.
Мжшко дете при неа сѣ найде,
Мжшко дете ангелъ ми сѣ стори;
Кжта дена литургіа служитъ.
Що да ми сѣ болно поболеше,
Да пойдеше здравіе ке найдеше.
Кога бракя назодъ сѣ вратіе,
Си найдо'е две не'ести болни;
Ми лежале за деветъ години,
Искинале по деветъ постели,
Отъ нигдека здравіе не ми нашле.
Си дочуле цжрква Врачарница,
На онаа гора зелена,
Що да пойде 'се здравіе на'ожатъ.
Тоба велѣтъ две млади не'ести:
„Айви віе два бракя рогени!
Що сме чуле во гора зелена,
Що имало цжрква Врачарница,
Що имало вода леко'ита,
А во цжрква едно лудо дете,
Кжта дена литургіа служитъ;
Що да пойдитъ тамо 'се оздра'атъ,
Аль ꙗ кабилъ да не однесите!“
Си стана'е два бракя рогени,
Си зедо'е две млади не'ести,
Однесо'е во гора зелена,
Си найдо'е цжрква Брачарница,
Си найдо'е вода леко'ита.
Колку мало дете го дочу'е,
Го дочу'е дете кжде неитъ,
Колку ми сѣ малу приблизале,
Начасъ царква имъ сѣ затворила,
А вода-та имъ сѣ пресекнала,
Лудо дете имъ сѣ замжчилю.
И тога на бракя имъ текна,
Оти имъ ꙗ нивна мила сестра.
Помина'е по стржмни друмо'и,
На друмо'и си 'и оста'іе:
„Айви віе две млади не'ести!
Какъ сторифте, віе да найдите,